

(3), че всички-тѣ истинни Христіани въ кое царство и да живѣйтѣ и въ какви обстоятелства и да ся напиратъ ще почитатъ и съсъ все сърдце ще ся трудятъ да гардятъ всички-тѣ заповѣди Божии. “Тогазъ не ща да ся посрамїж, когато погледиш на всички-тѣ ти заповѣди.” (Ис. 119; 6.)

П. Каква трѣбва да бѫде иправда-та ни за да можемъ да влѣземъ въ царство небесно?

О. Защото, казувамъ ви, че ако ваша-та правда не надмине правдѫ-тѫ на книжиници-тѣ и фарисеи-тѣ, нѣма да влѣзете въ царство небесно. (Ст. 20.)

П. Защо не бѣше угодна на Бога правдата на Фарисеи-тѣ?

О. Защото тя бѣше обрядна а не сърдечна. Тя състоеше по много въ вѣнкашно-то варденіе на черковни-тѣ обряды и на прѣданія-та на старцы-тѣ иежели въ сърдечно-то испѣлняваніе на законъ-тѣ Божиѣ. Фарисеи-тѣ припосяхѫ Богу много жертви, но не принесохѫ жертвѫ-тѫ, която му е угодна, сирѣчъ съкрушенно и смиренно сърдце. (Ис. 51; 17.) Тѣ постяха два пъти въ седмица-тѫ, по отвѣтрѣ бѣхѫ пълни съсъ всякаквѫ нечистотѣ. (Мат. 23; 27.) Тѣ често ходяха па черкви-та правяха молитви, но като ся приближавахѫ при Бога, съ уста-за си и съ устни-тѣ си го почитахѫ, а сърдца-та имъ далечъ отстоехѫ отъ него. (Мат 15; 8.) Тѣ отдавахѫ голѣмкъ честь на святii-тѣ, като изграждахѫ гробища-та па пророци-тѣ и украшавахѫ памятници-тѣ на праведни-тѣ, но тѣ сами имахѫ злобный-тѣ духъ па пророчески-тѣ убийци.